

som Forbundet har stillet os. De større Stater kan maaske endnu en Gang sætte deres Haab til Vaabenmagten; i den ligger der intet Haab for os smaa, det eneste Haab, der bydes os, er en Udvikling af Folkeretten, en stærkere Retsbetyggelse, et Forsøg paa retlige Afgørelser af Tvistighederne mellem Folkene. Derpaa beror alt Haab for vor Fremtid.

Ikke mindst gør disse Betragtninger sig stærkt gældende for Danmarks Vedkommende, og jeg vil for vort Land tilføje den særlige Betragtning, at det ikke vil kunne falde os svært at vise de Magter, der har været de ledende ved Tilvejebringelsen af dette Folkenes Forbund, Tillid, de Magter, hvis Retfærdighedsfølelse har aabnet os Adgang til den nu lykkeligvis nære Opfyldelse af vort store nationale Haab. Jeg tror ogsaa, vi vil være i Stand til i denne Tillid at indbefatte en Tro paa, at det er Alvor, som det ofte er udtalt af de Statsmænd, som er Folkeforbundspagtens aandelige Fædre, at man bestræber sig for, saa snart det er muligt, at lade Forbundet omfatte alle civiliserede Folk og Lande, de besejrede saavel som Sejrherrene. Thi i dette, at Folkeforbundet bliver saa vidt som muligt alt omfattende, ligger det væsentligste Haab for dets Fremtid, ja en absolut Betingelse for, at de store Maal, som Folkeforbundet sætter sig, vil kunne blive virkeliggjort.

Vi har ogsaa som Danske Lov til at tænke paa, at vort Land har en hæderfuld Fortid i Arbejdet for Folkerettens Udvikling og Betyggelse. I forfædter Aarhundrede var Danmark en af de Stater, der gik i Spidsen for Udviklingen af en større folkeretlig Betyggelse for Søfart og Handel under Krig. Jeg behøver her kun at minde om vor Deltagelse i de væbnede Neutralitetsforbund og i det store Arbejde for Udviklingen af Folkeretten paa dette Omraade, som vel undertiden kunde føre til Nederlag for vore Bestræbelser, men som til syvende og sidst førte til en almen europæisk Anerkendelse af de Grundsætninger, hvorfor vi havde kæmpet, en Anerkendelse, der i alt væsentligt blev respekteret, indtil alt gik til Grunde i Verdenskrigens Kaos. Og jeg skal fra den nyere Tid minde om, hvorledes Danmark indtog en hæderlig Plads i Arbejdet for at udvikle Voldgiftspolitikken, i Arbejdet for at slutte Voldgiftstraktater, der saa vidt som

muligt omfattede alle Tvistemaal mellem Staterne. Det er blevet anerkendt, at Danmark her er gaaet i Spidsen for Udviklingen, og forskellige af de Traktater, vi har sluttet med fremmede Magter, er blevet anerkendt som Forbilleder rundt omkring i Europa.

Det er da i Erindring om denne Fortid og byggende paa den, at vi nærer et Haab om ogsaa i Fremtiden at kunne være med til at gøre et nyttigt og godt Arbejde indenfor det nystiftede Folkeforbunds Rammer til yderligere Udvikling af Folkeretten. Og vi melder os til dette Arbejde med Forstaaelsen af, at der ogsaa af os vil blive krævet Ofre, og at ogsaa vi faar vore Byrder at bære; men vi har god Villie til at bære Byrderne og bringe Ofrene, fordi vi føler, at Folkeforbundets Sag i allerdybeste Forstand ogsaa er vor, dets Fremtidshaab vort, og at uden at dette Fremtidshaab opfyldes, vil ingen Betyggelse kunne tænkes for os.

Det er i en bevæget og urolig Tid, Folkeforbundet tager sin Begyndelse. Det er saare langt fra, at man vil kunne sige, man gaar ind til et Arbejde under rolige og trygge Former. Her er lagt en Grundvold, hvorpaa der kan arbejdes videre, og til dette Arbejde tilbyder vi vor Medhjælp; men vi maa være os bevidst, at Folkeforbundets Fremtid afhænger af, hvorledes dette Arbejde gøres, den afhænger af, hvorledes Folkene, de store som de smaa, rundt omkring i Verden ser paa denne Sag, og i hvilken Grad de faar Evne og Villie til at udnytte de Muligheder, som Folkeforbundspagten lægger i deres Haand — thi om andet end Muligheder er der paa nærværende Tid ikke Spørgsmaal. Men disse Muligheder vil vi altsaa være med til at udnytte og vil yde vor Medvirken til, at det, som er Forbundets bærende Tanke, at sætte Retsafgørelser og mindelige Overenskomster i Krigens Sted, kan naa saa langt som muligt frem mod Virkeliggørelsen.

Med denne Begrundelse skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at vi slutter os til Regeringens Forslag til Rigsdagsbeslutning om Danmarks Tiltræden af Folkenes Forbund. Jeg skal, naar Tiden dertil kommer, foreslaa, at man henviser Sagen til et Udvalg. Jeg formoder, at en Udvalgsbehandling vil kunne blive kort, men der